

נתבאר שלא יגלגל לכן עמו
גלגולים וישאר שם, שהרי
בראשונה אמר לו, ומיד גלגל
עליו גלגולים ונשאר שם, וכעת
פחד ממנו.

אבל יתרו לא היה כף כלפי משה,
משום שלכן היה מכשף, ובכשוף
היה כל מעשהו כלפי יעקב, וכעת
לא רצה יעקב להתעכב שם,
שהרי הקדוש ברוך הוא אמר לו
שוב אל ארץ אבותיך וגו', ועל כן
לא רצה להתעכב ולעזב את מצות
רבנו.

בא ראה, פתוב ויזכר אלהים אל
רחל וגו'. פתח ואמר, (תהלים מז)
למנצח לבני קרח על עצמות שיר.
בפסוק הזה יש להסתכל שהוא
סוד של חכמה, וכל השירים
והתשבחות הללו שהיו אומרים
בני קרח, כלם מחדשים הם אותם
שירים ותשבחות שהיו מלפנים,
וכן כל אותם שירות ותשבחות
שאמר דוד וכל אותם שהיו עמו,
כלם היו בסוד עליון, בסוד
החכמה.

בא ראה, הקדוש ברוך הוא עשה
את העולם הפתוחו כמו העולם
העליון, וכל אותם הסדרים
שסדרו דוד ושלמה בנו וכל אותם
נביאי האמת - כלם סדרו כמו
שלמעלה.

בא ראה, כמו שיש משמרות
בארץ - כך גם ברכיע שמזמרים
לרבונם ואומרים תמיד שירה,
וכלם עומדים אלו כנגד אלו,
והכל בסדרים של שירות
ותשבחות, והרי פרשה החברים.
עלמות שיר, מה זה עלמות שיר?
אלא כמו שנאמר (שיר ו) ששים
המה מלכות ושמונים פילגשים
ועלמות אין מספר. מה זה
ועלמות אין מספר? כמו שנאמר

מלכות ושמונים פלגשים

ודיוריה הוה תדיר עמיה דלכן, אמאי לא
בעא רשותא מניה. אלא הא אתמר דלא
יגלגל לכן עמיה גלגולין וישתאר תמן. דהא
בקדמיתא אמר ליה, ומיד גלגל עליה
גלגולין ואשתאר תמן, והשתא דחיל מניה.

אבל יתרו, לא הוה הכי לגבי משה. בגין
דלכן חרשא הוה, ובחרשא הוה כל
עובדוי לגבי דיעקב, והשתא לא בעא יעקב
לאתעפכא תמן, דהא קדשא בריה הוא אמר
ליה (בראשית לא) שוב אל ארץ אבותיך וגו'. ועל
דא לא בעא לאתעפכא ולמישבק פקודא
דמריה.

תא חזי, כתיב, (בראשית ל) ויזכר אלהים את
רחל וגו', פתח ואמר, (תהלים מז) למנצח
לבני קרח על עצמות שיר. האי קרא, אית
לאסתפלא ביה, דרזא דחכמתא איהו. וכל
הני שירין ותושבחותן, דהוו אמרי בני קרח,
פלהו מחדתין אינון שירין ותושבחותן דהוו
מלקדמין, וכן כל אינון שירין ותושבחותן
דאמר דוד וכל אינון דהוו עמיה, פלהו הוו
ברזא עלאה, ברזא דחכמתא.

תא חזי, עבד קדשא בריה הוא עלמא
תתאה כגוונא דעלמא עלאה, וכל
אינון סדרין דסדרו דוד ושלמה בריה, וכל
אינון נביאי קשוט פלהו (דף קנט ע"א) סדרו
כגוונא דלעילא.

תא חזי, כגוונא דאיפא משמרות בארעא,
הכי נמי ברקיעא. דמזמרי למרייהו,
ואמרי שירתא תדיר. וכלהו קיימין אלין
לקבל אלין, וכלא בסדרן דשירין ותושבחותן,
והא אוקמוה חברייא.

עלמות שיר, מאי עלמות שיר. אלא כמה
דאת אמר, (שיר השירים ו) ששים המה

הַיֵּשׁ מִסֵּפֶר לְגִדּוּדָיו. וּמִשׁוּם שָׂאִין לָהֶם חֲשׁוֹבֹן, כְּתוּב וְעֲלָמוֹת אֵין מִסֵּפֶר.

וּבְרָם שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת, מְקִיפִים סְדָרִים, אֵלוֹ כְּנֶגֶד אֵלוֹ, לְזִמְרָה וּלְשִׁבְחָתָא אֶת רְבוּנָם, וְאֵלוֹ הֵם עֲלָמוֹת שִׁיר. וּמִשׁוּם שִׁישׁ עֲלָמוֹת שָׂאִין מְזַמְּרוֹת כְּמוֹ אֵלוֹ, אֵלוֹ נִקְרְאוֹת עֲלָמוֹת שִׁיר.

שִׁישָׁה סְדָרִים נִפְרָדִים לְכָל צֶדֶד לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וּבְכָל סֶדֶר וְסֶדֶר, שֶׁהוּא לְכָל צֶדֶד, שְׁלֵשָׁה סְדָרִים אַחֲרָיִם. סֶדֶר רִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה מְזַרְחָ - שְׁלֵשָׁה סְדָרִים הֵם, וְהֵם תְּשַׁעַת סְדָרִים, מִשׁוּם שֶׁכָּל סֶדֶר מֵהַשְּׁלֵשָׁה הֵלְלוּ יֵשׁ לוֹ שְׁלֵשָׁה סְדָרִים, וְנִמְצְאוּ שֶׁהֵם תְּשַׁעַת, וְכַמָּה אֲלָפִים וּרְבֻבּוֹת תַּחֲתֵיהֶם.

תְּשַׁעַת הַסְּדָרִים הֵלְלוּ, כָּל־מִתְנַהֲגִים בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת, וְכָל סֶדֶר מְסַתְּבֵל לְאוֹתָן אוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת, (וְהָיָה בְּאוֹתָן וְכָל סֶדֶר וְסֶדֶר, וְכָל נִסְעִים בְּאוֹתֵיהֶם רְשׁוּמוֹת, וְאֵלוֹ עֲלוֹנִים מְאֹד, וְעוֹמְדִים אֵלוֹ עַל אֵלוֹ) וְכִלְכֵּן מִתְחַבְּרוֹת וְאוֹמְרוֹת שִׁירָה. וּבְשִׁאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת לְתוֹךְ הָאוֹרֵי שֶׁל הַרוּחַ (הַהֵיא) הַמְּמַנֶּה עַל הַכֹּל, אֲזִי הֵם נִסְעִים, וְהַשִּׁירָה נִמְתַּקֶּת, וְאוֹת אַחַת מִכָּה מְלַמְּטָה, וְאוֹתָהּ אוֹת עוֹלָה וְיִוֹרְדָתָה, וְשִׁתִּי אוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת עֲלֵיהֶן. וְהָאוֹת הַזֹּאת מְלַמְּטָה מְעַלָּה סֶדֶר מִמֶּטָה לְמַעְלָה וּמִתְחַבְּרָתָ עִמָּם, וְנִעֲשׂוֹת שְׁלֵשׁ אוֹתִיּוֹת, כָּל־מִלֵּי הָאוֹתִיּוֹת יְהוָה, שֶׁהֵן שְׁלֵשׁ בְּתוֹךְ הָאֶסְפִּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה. מֵאֵלוֹ נִפְרָדִים שְׁלֵשָׁה סְדָרִים וְאוֹתָן שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת, וְאוֹתָהּ הָאוֹת שְׁעוֹלָה מִתְחַבְּרָתָ עִמָּהֶן, וְהֵן שְׁלֵשׁ.

בְּאֵרָא, אוֹתָן שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת עֲלוֹנוֹת שְׁעוֹלוֹת בְּאוֹרֵי, הֵן כְּלוּלוֹת זֹאת בְּזֹאת, רַחֲמִים בְּדִין,

וְעֲלָמוֹת אֵין מִסֵּפֶר. מְאִי וְעֲלָמוֹת אֵין מִסֵּפֶר. כְּמָה דְאֵת אָמַר (אִיּוֹב כה) הַיֵּשׁ מִסֵּפֶר לְגִדּוּדָיו. וּבִגִּין דְּלִית לֹון חוֹשְׁבָנָא, כְּתוּב וְעֲלָמוֹת אֵין מִסֵּפֶר.

וּבְרָהוּ שׁוֹרֵין שׁוֹרֵין, מְסַחֲרֵין סְדָרֵין, אֵלֵין לְקַבֵּיל אֵלֵין, לְזִמְרָא וּלְשִׁבְחָא לְמַרְיָהוֹן, וְאֵלֵין אֵינּוֹן עֲלָמוֹת שִׁיר. וּבִגִּין דְּאֵית עֲלָמוֹת דְּלֵא מְזַמְּרֵין כְּאֵלֵין, אֵלֵין אֶקְרוּן עֲלָמוֹת שִׁיר.

תִּלְתֵּי סְדָרֵין מִתְפָּרְשֵׁן לְכָל סֶטֶר לְדִ' סֶטְרֵי עֲלָמָא, וּבְכָל סֶדְרָא וְסֶדְרָא דְאֵיהִי לְכָל סֶטֶר, תִּלְתֵּי סְדָרֵין אַחֲרָנִין. סֶדְרָא קְדָמָא דְלִסְטֶר מְזַרְחָ, תִּלְתֵּי סְדָרֵין אֵינּוֹן. וְאֵינּוֹן תְּשַׁעַת סְדָרֵין, בִּגִּין דְּכָל סֶדְרָא מְאֵינּוֹן תִּלְתֵּי, אֵית לֵיהּ תִּלְתֵּי סְדָרֵין, וְאֵשְׁתַּפְּחוּ דְאֵינּוֹן תְּשַׁעַת, וְכַמָּה אֲלָף וּרְבֻבּוֹן תַּחֲתֵיהוּ.

הַנִּי סְדָרֵין תְּשַׁעַת, כְּלוּלָהוּ מִתְנַהֲגֵי בְּאַתְוּוֹן רְשִׁימָן, וְכָל סֶדְרָא אֶסְתְּכִי לְאֵינּוֹן אֶתְוּוֹן

רְשִׁימָן, (ס"א וְהָא אוֹקְמוּהּ וְכָל סֶדְרָא וְסֶדְרָא, וְכִלְהוּ נְטִילֵי בְּאַתְוּוֹן רְשִׁימֵין וְאֵלֵין עֲלָיִי מְאֵלֵין וּבְרִימָן אֵלֵין עַל אֵלֵין) וּמִתְחַבְּרֵין כְּלוּלָהוּ, וְאֶמְרֵי שִׁירָתָא. וְכַד אֵינּוֹן אֶתְוּוֹן פְּרָחֵי גוֹ אוֹרָא דְרוּחָא (הַהוּא) דְּמִמְנָא עַל כְּלָא, כְּדִין אֵינּוֹן נְטִילֵי, וְשִׁירָתָא אֶתְבַּסֵּם, וְחַד אֶת אֶתְבַּטְשׁ מִתְפָּא. וְהָהוּא אֶת סְלָקָא וְנִחְתָּא וְתָרִין אֶתְוּוֹן פְּרָחֵי עֲלֵייהוּ, וְהָאֵי אֶת מִתְפָּא, סְלָקָא סֶדְרָא מִתְפָּא לְעֵילָא וְאֶתְחַבְּרָ בְּהוּ, וְאֶתְעַבִּידוּ תִּלְתֵּי אֶתְוּוֹן, כְּלוּלָהוּ לְפּוּם אֶתְוּוֹן יְהוָה, דְּאֵינּוֹן תִּלְתֵּי גוֹ אֶסְפִּקְלָרְיָא הַמְּאִירָה. מְאֵלֵין אֶתְפָּרְשׁוּ תִּלְתֵּי סְדָרֵין וְאֵינּוֹן תְּרִין אֶתְוּוֹן, וְהָהוּא אֶת דְּסְלָקָא, מִתְחַבְּרָא עִמָּהוֹן וְאֵינּוֹן תִּלְתֵּי.

תָּא חֲזִי, אֵינּוֹן תְּרִין אֶתְוּוֹן עֲלָאֵין, דְּסְלָקִין בְּאוֹרָא, אֵינּוֹן כְּלִילָן דְּאֵ בְּדָא, רַחֲמֵי